

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

431. An pensio sit onus reale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ditatem) à jure formali, durante illius causâ, usufructuarius nullam ex ipso usufructu utilitatem consequatur; cum apud eum nihil remaneat, quam nudus titulus; ita etiam in pensione remanente illo jure formali penes pensionarium, jus causale, seu ea commoditas percipiendi possit cedi & transferri veluti quodvis aliud expositum libero hominum commercio. Lott. *loc. cit.* à n. 22. Nihilominus non idem omni ex parte juris est de pensione, quod de usufructu. Azor *loc. cit.* c. 3. q. 8. adeoque ejus cum usufructu assimilatio æquivoca est. Card. de Luc. *cit. d.* 68. n. 23. uti id potissimum ex eo constat, quod usufructus sit in commercio nostro, secus verò pensio, Tond. *qq. benef. p. 1. c. 35. n. 7.* & quod usufructus commercium non impediatur ex ipsius intrinseca natura, sed solum ab eis & interesse proprietarii, secus autem sit in pensione, quæ cedi nequit alteri aut extingui cum recompensa temporali, non ob aliquod interesse Papæ (cujus consensus ad hoc omnino requiritur) sed ratione subjectæ materiæ, cujus commercium ex tylo Curia interdicitur est. Card. Luc. *cit. d.* 68. n. 23. de quo infra. Item ex eo juxta Azor *loc. cit.* ex eo, quod pensiones, quia ex bonis Ecclesiæ & fructibus beneficii conceduntur, relicta post mortem inter spolia habentur, & ad hæredes non transmittuntur, secus ac usufructus, utpote qui ex bonis patrimonii conceditur: quæ num vera, statues ex dicendis infra.

Quæstio 431. An pensio sit onus reale?

Respondeo, esse onus reale inhaerens beneficio seu fructibus illius, ac sequens beneficium, super quo reservatum, nec non possessorem ejus fructus percipientem. Gonz. *ad reg. 8. gl. 34. n. 47.* Paris. *de resign. l. 6. q. 2. n. 27.* Corrad. *pr. benef. l. 5. c. 7. n. 9.* Lott. *l. 1. q. 39. n. 75.* Unde & quantitas pensionis respicit directè rem & ejus estimationem, nec attenditur mutatio personæ succelloris in beneficio gravato & diversitas status illius. Lott. *loc. cit.* n. 76.

Quæstio 432. Quotplex sit pensio?

1. Respondeo primò in genere, pensionem esse duplicem, nempe aliam spirituales, quæ clerico quæ tali conceditur, adeoque in pensionario requirit statum clericalem, & officium aliquod spirituale expostulat, quale v. g. est recitatio officii B. Virginis; aliam temporalem, quæ est portio aliqua extracta ex aliquo beneficio talem statum pensionarii non requirens, concessa ob temporale aliquod ministerium exercitum vel exercendum. Castrop. *de benef. d. 1. p. 11. n. 2.*

2. Secundò: Pensio alia est temporalis, seu non perpetua, quæ tantum ad vitam pensionarii reservatur: & hæc est propriè pensio, de qua in præfenti. Alia est perpetua, quæ non est verè pensio, sed potius species oneris realis perpetuè infixi Ecclesiæ, ejusque fructibus per modum canonis vel census, ac proinde minimè regulanda juxta terminos generales pensionum temporalium, v. g. cum regula est, ut in reservatione novæ pensionis faciendâ sit mentio antiquarum, non tamen veniat hæc species pensionis perpetua. Card. de Luc. *de pens. d. 77. n. 12. & 13.*

3. Tertio: Alia reservata ex causâ onerosâ, nempe resignationis, seu cessionis in favorem alterius propter extinctionem litis, & sic in causâ

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

concordiæ vel simili. Alia reservata ex causâ lucrative, quando nimirum vacante beneficio, uni illud conferitur, & alteri reservatur pensio super fructibus ejusdem beneficii, ut iste reservatarius inde commodius sustentari, vel studiis vacare, aut etiam titulo dictæ pensionis ad ordines promoveri valeat. Corrad. *pr. benef. l. 5. c. 2. ad initium.* Paris. *l. 6. q. 2. n. 7. juncto n. 10.*

Quæstio 433. Unde, & quo jure introductus pensionum usus?

1. Respondeo primò: Antiquioribus Ecclesiæ temporibus pensiones non adeò in usu fuere. Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 11.*

2. Resp. secundò: Sed neque hunc usum pensionum Ecclesiasticarum à jure positivo seu canonico introductum, neque tamen etiam ab eo rejectum, (de quo *q. seq.*) sed potius ab eo non agnatum, tradit Lott. *l. 1. q. 36. n. 9.* ex Gabriel. *conf. 191. n. 1. l. 2.* asserente, super materia pensionum non haberi leges canonicas; licet enim in aliquibus earum fiat mentio pensionum, eas tamen loqui de pensionibus non nisi latissimè sumpto hoc vocabulo, non verò de pensione per Papam ad vitam alicujus pro alimentis reservatâ, & speciatim *c. audivimus. de collation. deleg. si attentius legatur,* non loqui de hac pensione, sed de præstatione voluntaria ex causâ confictæ transactionis sine aliquo Papæ assensu, & sic inefficaci, ait Lott. *loc. cit.* n. 10. Servatum igitur potius hunc usum à jure quodam commentitium, non ita dicto, quasi id falsum, vel etiam fictitium, sed quia non à lege aliqua, vel à Principe aliquo constitutum vel positum sit, sed simpliciter citra ullam constitutionem ab antiquo tempore relictum asserit *ibid.* Lott. *n. 11.* Idem sentit Azor *p. 2. l. 7. c. 21. q. 5.* dum ait, reservationes pensionum usu tantum, & jure novo esse introductas.

3. Respondeo tertio: Ratio verò, unde dictum jus commentitium profluxit (quippe talis juris commentitium non ita difficulter reddi potest ratio, secus ac contingit in jure positivo, dum vix fieri potest, ut, quod sine lege recipitur, recipiatur etiam sine ratione. Lott. *num. 12.*) sive ratio istius introductionis pensionum fuit, ut commodiore sustentatione egentibus provideretur de eo, quod alteri, nempe titulari, superabundaret. Lott. *n. 13.* Barbof. *loc. cit.* n. 54.

Quæstio 434. Vtrum reservatio pensionis sit honesta & licita, an verò sit contra ordinem naturæ & charitatis: item contra canones & jus positivum?

1. Respondeo primò: Quamvis beneficia Ecclesiastica sine diminutione sint conferenda, ut dicit Innoc. *c. unic. eod. tit.* ex causâ tamen honesta potest imponi pensio solvenda ex redditibus beneficii. Paris. *l. 6. q. 2.* citans Abb. Felin. & AA. communiter in *c. ad aures. de rescrip.* citatum verò caput illud unicè vetat solum, ne collator reddituum partem quasi pacificando sibi reservet, & ea ratione beneficia cum diminutione conferantur. Paris. *ibid.* n. 2. ita dictum textum interpretante. Sic itaque licitum & honestum est reservare pensionem, dum duas hæc causas habet, nimirum unam ex parte reservatarii, ut scilicet is egeat, alteram ex parte illius, qui pensione gravatur, ut ei sint redditus

T 2

super-